

21 april 1982.

nr. 20.949

DG.

De Hoge Raad der Nederlanden,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 26 mei 1991 betreffende de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1973 tot en met 1977;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende een naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1973 tot en met 1977 is opgelegd ten bedrage van f 19.453,90 aan enkelvoudige belasting en f 1.945,-- aan verhoging, welke aanslag, na door belanghebbende daartegen gemaakt bezwaar, bij uitspraak van de Inspecteur is verminderd tot een ten bedrage van f 12.339,55 aan enkelvoudige belasting en f 1.233,-- aan verhoging, waarna belanghebbende van die uitspraak in beroep is gekomen bij het Hof;

Overwegende dat het Hof als vaststaande heeft aangemerkt:

"Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968, exploiteerde in het tijdvak 1973-1977 een autosloperij en schroot- en onderdelenhandel, terwijl hij zich tevens bezig hield met de in- en verkoop van gebruikte automobielen.

Gedurende dit tijdvak heeft belanghebbende noch aangifte van omzetbelasting gedaan, noch omzetbelasting afgedragen.

Op 4 december 1979 is van de zijde van de inspectie getracht een boekenonderzoek bij belanghebbende in te stellen, welk onderzoek niet heeft kunnen plaatsvinden omdat noch op het woonadres, noch op het bedrijfsadres van belanghebbende gehoor werd gegeven.

Derhalve werd aan de hand van belanghebbendes aangiften inkomstenbelasting een schatting gemaakt van de door hem over het onderwerpelijke tijdvak verschuldigde omzetbelasting, waarna een naheffingsaanslag werd opgelegd van f 19.453,90 aan enkelvoudige belasting en f 1.945,-- aan verhoging.

Naar aanleiding van het door belanghebbende ingediende bezwaarschrift, waarin gesteld werd dat over het tijdvak 1973-1977 in het geheel geen omzetbelasting verschuldigd was, werd in juni 1979 een boekenonderzoek ingesteld.

Op grond van de bevindingen van de controlerend ambtenaar werd belanghebbendes boekhouding verworpen; aan de hand van, door belanghebbendes accountant opgestelde, exploitatie-overzichten werd de verschuldigde belasting opnieuw berekend, waarbij werd aangenomen dat belanghebbende ook in de jaren 1974 en 1975 een tiental tweedehands auto's had verhandeld en dat belanghebbende betalingen aan hulpkrachten had gedaan welke in de exploitatie-rekeningen niet voorkwamen. Tevens werd de omzet over 1977 verhoogd met f 7.000,-- wegens een renseignement waaruit bleek dat belanghebbende in dat jaar voor f 3.500,-- had ingekocht van Autobedrijf A te Y welke inkoop door hem niet was geboekt.

Op grond van deze gegevens werd de naheffingsaanslag teruggebracht tot f 13.572,55.";

Overwegende dat het Hof het standpunt van belanghebbende als volgt heeft weergegeven:

"Eerst sedert 1976 is overgegaan tot de in- en verkoop van gebruikte automobielen. Toegegeven wordt dat er in de jaren 1973 tot en met 1975 wel omzet aan onderdelen was, doch er werden toen geen aangiften gedaan omdat de regeling voor kleine ondernemers van toepassing was. Incidenteel bood wel iemand zijn diensten aan, die in de vorm van benzine of onderdelen een vergoeding ontving. Toegegeven wordt verder dat zijn zwager enkele weken per jaar kwam helpen. Die ontving dan een gedeelte van de verdiensten in de desbetreffende week.

De boekhouding voldoet aan de gestelde eisen. De niet geboekte kwitantie betreft in de loop der jaren ingekochte auto's welke reeds in de inkoopadministratie waren verwerkt. Alle inkopen zijn in het inkoopregister geboekt. De inkoopprijs van een sloopauto is vaak nihil tot ongeveer f 25,-. Van de verkoop van onderdelen werden telkens bonnen uitgeschreven. Kentekens brachten vroeger f 5,- op, thans hebben ze geen enkele waarde. Er waren geen 200 tot 300 sloopauto's op het opslagterrein aanwezig. Het café werd gedreven in firmaverband. Belanghebbende werkte daar 's avonds, zijn compagnon en vriendin hielpen hem daar;"

Overwegende dat het Hof omtrent het standpunt van de Inspecteur heeft vermeld:

"De boekhouding is onvoldoende, er werden slechts over enkele - niet alle - jaren wat losse vellen met tellingen van inkopen en ontvangsten aangetroffen. Een geldadministratie en aantekeningen van privé-opnamen ontbraken.

Vóór 1977 werd in rekening gebrachte omzetbelasting niet afzonderlijk geboekt. In 1977 bleken niet alle inkopen te zijn geboekt. Balans en verlies- en winstrekening ontbraken.

Tijdens het onderzoek bleek een hulpkracht in werkkleding aanwezig. Belanghebbende heeft toen toegegeven dat ook andere hulpkrachten bij hem werkten, die zou hij privé hebben betaald. Gelet op de grote hoeveelheid aanwezige auto's, de bevindingen van de controlerende ambtenaar, ook met betrekking tot de geboekte winstsaldi, en het feit dat belanghebbende ook nog een café drijft waarin hij werkzaam is, is aangenomen dat de omzet moet worden verhoogd ter zake van niet geboekte ontvangsten in relatie tot niet geboekte kosten voor hulp. Op grond van de bevinding dat diverse kentekens van auto's waarvoor belanghebbende in 1974 en in 1975 benzine kocht nog in datzelfde jaar op naam van verschillende personen werden overgeschreven is aangenomen dat hij ook voor 1976 niet enkel onderdelen verkocht, doch ook tweedehands auto's.

De kleine ondernemersregeling is niet toegepast op grond van het

bepaalde in het vierde lid van artikel 25 van de Wet op de omzetbelasting 1965 (de Wet).

Nu geen aangifte is gedaan en tevens de administratie niet voldoet aan de vereisten van artikel 34 van de Wet juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 moet het beroep worden verworpen, omdat niet is aangetoond dat en in hoeverre de aanslag onjuist is;"

Overwegende dat het Hof omtrent het geschil heeft overwogen:

"Vaststaat dat belanghebbende in al de jaren waarop de naheffingsaanslag betrekking heeft als ondernemer tegen vergoeding goederen aan derden heeft geleverd alsook dat hij geen aangifte van verschuldigde omzetbelasting heeft gedaan noch omzetbelasting heeft betaald.

Op grond van de bepaling in artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen moet daarom het beroep worden afgewezen, tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is.

Ook als belanghebbende zou hebben gemeend dat hij op grond van de zogenoemde kleine ondernemersregeling vóór 1976 geen belasting verschuldigd was, dan nog had hij aangifte moeten doen omdat de inspecteur anders niet kan nagaan of belanghebbende gelijk heeft.

De inspecteur heeft uitvoerig gemotiveerd op welke gronden hij van oordeel is, dat de administratie van belanghebbende niet voldoet aan de eisen welke de Wet daaraan stelt en op welke gronden hij de verschuldigde belasting heeft berekend.

Het name mocht de inspecteur aan het feit dat belanghebbende tegen betaling hulp van derden kreeg, terwijl die betalingen niet werden geboekt, aan het feit dat belanghebbende in 1974 en 1975 benzine kocht voor diverse auto's waarvan het kenteken in die jaren op naam van derden werd overgeschreven en aan het feit dat in 1977 een inkoopfactuur niet bleek te zijn geboekt, het vermoeden ontlenen dat de administratie geen getrouwe weergave van de werkelijke omzet gaf.

Belanghebbende heeft niet aangetoond dat de bestreden uitspraak

onjuist is. "Het beroep moet derhalve worden afgewezen.";

Overwegende dat het Hof op die gronden de uitspraak van de Inspecteur heeft bevestigd;

Overwegende dat belanghebbende in cassatie aanvoert:

"Belanghebbende heeft aangetoond dat de uitspraak van de Heer Inspecteur der Omzetbelasting te Z onjuist is.

Ter aanvulling op het beroepschrift deelt belanghebbende mede, dat hij gepoogd heeft om aan zijn aangifteplicht te voldoen en dat zijn administratie aan de eisen voldoet.";

Overwegende ambtshalve:

dat aan de bestreden uitspraak ten grondslag ligt 's Hof's oordeel dat belanghebbende de vereiste aangifte, als bedoeld in artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, niet heeft gedaan;

dat uit 's Hof's uitspraak en de stukken van het geding echter niet blijkt dat de Inspecteur aan belanghebbende een aangiftebiljet heeft uitgereikt;

dat derhalve de bestreden uitspraak, als niet naar de eis der wet met redenen omkleed, niet in stand kan blijven en verwijzing moet volgen;

Overwegende dat voorts nog opmerking verdient dat het Hof de vraag of de administratie van belanghebbende voldeed aan de daaraan door de wet gestelde eisen niet zelf ten volle heeft onderzocht, zoals tot de taak van het Hof behoorde, doch het Hof zijn oordeel dienaangaande heeft doen afhangen van het oordeel van de Inspecteur;

Overwegende ten slotte dat het verzoogschrift van de Inspecteur als dagtekening van het aanslagbiljet vermeldt 20 december 1978, doch het zich onder de stukken van het geding bevindende afschrift van het aanslagbiljet als datum daarvan 27 november 1979 vermeld;

Vernietigt de bestreden uitspraak;

Verwijst het geding naar het Gerechtshof te 's-Gravenhage ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest.

Gedaan bij de Heren Vroom, Vice-President, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, Raden, en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de een en twintigste april 1900 twee en tachtig, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van den Dries.

Van den Dries

Vroom